ÖZEL
SAYI:13
12 EYLÜL
1991
FİYATI 300TL.
(KDV DAHİL)



İSCİLERİN SESİ

Şimdi "11 yıl yeter!" demenin vaktidir.

Hesap Sor !

■ Şimdi egemen sınıflar IMF patentli yeni bir iktisat politikasına ve çoğunluğa dayansa da dayanmasa da beş yıl ayakta kalabilecek ve de her istediklerini yapacak bir hükümete ihtiyaç duyuyorlar. Kurdukları sivil diktatörlük rejimini pekiştirmek için seçim yapıyorlar. Demokrasi niyetine sivil diktatörlüğü yutturmak için seçim sandığı niyetine polis miğferlerinin içine oy atmamızı istiyorlar.



■ Seçimi sandıktan önce sokakta yapmalıyız; yani fabrikamızda, mahallemizde, büromuzda, okulumuzda, köyümüzde sadece kendimize ve bizim gibi ezilenlere güvenerek örgütlenmeliyiz, hakkımızı kimseye bırakmamaya azmetmeliyiz. Bu azimle "üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız" deyip, taleplerimizin peşine düşmeli, bize ve bizim gibilere yapılan haksızlıklardan hesap sormalıyız.

■ Şimdi bizden oy istiyorlar. Bizim adımıza "Hesap Soracaklarmış"! Evet hesabımız var ve hesap soracağız! Ama kimse bizim adımıza heveslenmesin! Biz kendi hesabımızı sormalıyız! Kendi gücümüzle sormalıyız! Ve bu güne dek karşımızda olanlar kadar yanımızda olmayanlardan da hesap sormalıyız!

■ Bugüne dek bizimle birlikte, sömürüye ve baskıya karşı duran ve bu kavgayı meclis kürsüsüne taşımak, "meclise baskın" yapmak isteyen, bu isteğini gerçekleştirebileceğine inanabildiğimiz, güvenebildiğimiz adayları destekleyeceğiz. Sokakta sıktığımız yumruğumuzu, meclis kürsüsüne de indirme imkanını yakaladığımız zaman kaçırmayacağız! Eğer bu niteliklere sahip aday yoksa, bizimle birlikte bizim hesabımızı sormakta tereddütlü adaylarla da kesinlikle işimiz olmayacak.

On senede bir darbe yapılması politik gelenek halini alan ülkemizde, şimdi, "darbe" yerine bir "seçim" var!

Ülkemizde her on yılda bir toplumsal krizin şiddetlenmesiyle siyasi ve ekonomik sistem kilitlenir. Mevcut rejim, tıkanıklığı aşmakta yetersiz hale gelir. Krizi çözmek



Sürekli polis saldırısına uğrayan gazete ve dergi muhabirlerinin protesto gösterisi

"Türkiye'de demokratik düzen içinde yaşanıyor, kimseye müdahale edilmiyor (...) özellikle basın ve diğer kurumlar demokrasinin gözetilmesine özen göstermelidir." ***Turgut Özal (17 Ağustos 1991 Güneş)***

için müdaheleler yapılır. 1980'de yaşamın her alanını saran krizi çözmek için egemen sınıfların gündeme getirdiği 12 Eylül'den 11 yıl sonra, sistem yine çıkmaza girdi. Geçen 11 yılda, faturanın halka çıkarılması, yoğun baskı ve sömürüyle suskun bir toplum yaratılması egemen sınıfların sorunlarını çözmeye yetmedi. Yönetenler bu dengelerle artık yönetemez oldular. Şimdi egemen sınıflar IMF patentli yeni bir iktisat politikasına ve çoğunluğa dayansa da dayanmasa da beş yıl ayakta kalabilecek ve de her istediklerini yapacak bir hükümete ihtiyaç duyuyorlar. Kısacası, sisteme yeni bir müdahele gündemde. Peki niçin bu kez de darbe yapılmıyor da seçime gidiliyor?

Egemen sınıfların "darbe" yerine "erken seçim" yapmaları, elbette demokratlıklarından değil! Çünkü darbe gibi bir seçim yapıyorlar! Kurdukları sivil diktatörlük rejimini pekiştirmek için seçim yapıyorlar! Önce bir sivil diktatörlük oluşturdular, şimdi de bizden bu siyasi rejimin içinde "çare" aramamızı istiyorlar... Demokrasi niyetine sivil diktatörlüğü yutturmak için, seçim sandığı niyetine polis miğferlerinin içine oy atmamızı istiyorlar.

Miğferlere atılan oylarla demokrasi kazanılabilir mi? Hayır!

Peki demokrasi nerede kazanılır? Fabrikada, sokakta, büroda, okulda, tarlada...Nasıl kazanılır? Emekçi halkın kendi isteklerini kendi gücüne dayanarak dosta düşmana kabul ettirmesiyle, yani iktidarı bizzat üstlenmesiyle!

Çünkü demokrasi; halkın beş yılda bir sandığa oy atması değil, yaşamın dayattığı her sorunun çözümünde; fabrikasında, okulunda, köyünde, mahallesinde kendi öz örgütlenmesiyle, komite ve konseyleriyle, söz yetki ve karar sahibi olabilmesidir. Demokrasi, emekçi halkın sorunlarını çözme vaadiyle birilerinin hükümete "seçilmesi" değil, kitlelerin özgücüne dayalı bir emekçi iktidarının kurulabilmesidir.

Bu yüzden seçim sandığı görünümündeki polis miğferlerine atacağımız oylarla demokrasiyi kazanmış olmayız.

Seçimi sandıktan önce sokakta yapmalıyız; yani fabrikamızda, mahallemizde, büromuzda, okulumuzda, köyümüzde sadece kendimize ve bizim gibi ezilenlere güvenerek örgütlenmeliyiz, hakkımızı kimseye bırakmamaya azmetmeliyiz. Bu azimle "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız" deyip, taleplerimizin peşine düşmeli, bize ve bizim gibilere yapılan haksızlıkların hesabını sormalıyız! Demokrasi herkesten önce bize gerekli. Biz kendi demokrasimizi, sokaktaki seçimimizi yükselterek kazanacağız !

Peki, şimdi burnumuza dayadıkları bu seçim sandığı hiç mi bir işe yaramaz?

Tezeği ocakta yakıp ısınmaya yaratıyoruz da onların "seçimi"ni mi işimize yaratamayacağız?

Bu seçimi, demokrasiye, emekçi halkın refah içinde ve onur duyarak yaşayacağı Türkiye'ye giden yolu açma araçlarından biri olarak kullanamaz mıyız?

* * *

Sekiz yıldır gözümüzün önünde duran düzen partileri şimdi bizden oy istiyorlar (Oy vermezsek 50 bin lira ceza ödeyecekmişiz!) Bizden oy isteyip vaadde bulunuyorlar. 12 Eylül'lerin bir daha olmaması için onlara oy vermeliymişiz; 12 Eylül'ün toplumumuzda açtığı yaraların sarılması için oy vermeliymişiz; enflasyonun durdurulması için oy vermeliymişiz; demokratik hak ve özgürlüklerimizi kazanmak için oy vermeliymişiz... vesaire, vesaire...

Bütün bu vaadlere kim inanır?

12 Eylül cenderesini yıkmak isteyen, kendi gücüne inanmak, güvenmek isteyen halkın örgütlenme çabalarına hangi parti sahip çıktı? Cezaevlerinde öldürülen oğulları, kızları için açlık grevine yatan, kendisini yakan analara terörist diyen bu partiler değil mi? Maden işçilerini geriye döndürmek çabasıyla "devlet barikatı"nın içinde yeralanlar bunlar değil mi?

Enflasyon canavarı "serbest piyasa" ikliminde boy attı.



Savunulan insanlarımız...

"Ülkemizi ve insanlarımızı savunmaya yönelik bu harekatın bir an önce başarıyla tamamlanmasını diliyoruz. (Irak Kürdistanına yönelik harekata ilişkin)" ***Erdal İnönü (9 Ağustos 1991 Hürriyet)***

Hangi düzen partisi "ben serbest piyasaya karşıyım" deme cesareti gösterdi bu güne kadar?

Ülkemiz Körfez savaşıyla birlikte ABD'nin saldırı üssü haline getirildi? Hangi parti, "Amerika'ya da, onun Yeni Dünya Düzeni'ne de karşıyız; ABD üslerini topraklarımızdan söküp atacağız" diyebildi, diyebiliyor?

Bu ülkeye her türlü mel'aneti pisliği reva gören büyük sermaye sahiplerinin önünde el-avuç ovuşturmayan hangi parti var?

Şimdiye kadar eğer bir tek demokratik hak elde edile-

bilmiş ya da kullanabilmişsek, onu hep kendi gücümüzle, kendi çabamızla elde etmedik mi? Grevler yapmasak, yürüyüşlerimiz olmasa, serhildanlarla öfkemizi haykırmasak kimin bizim haklarımızı ağzına alacağı var?

* * *

Şimdi bizden oy istiyorlar. Bizim adımıza "Hesap Soracaklarmış!"

Evet hesabımız var ve hesap soracağız!

Ama kimse bizim adımıza heveslenmesin!

Biz kendi hesabımızı sormalıyız! Kendi gücümüzle sormalıyız! Ve bu güne dek karşımızda olanlar kadar **yanımızda olmayanlardan da** hesap sormalıyız!

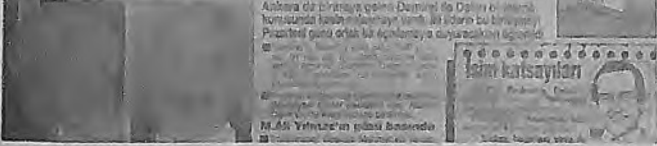
Evet hesap soracağız!

Ama kimse heveslenmesin; hesap sormayı seçim gününe saklamayacağız. Seçim gününe saklanan hesabın hesap olmadığını çoktan öğrendik. Hesabımızı seçim gününe kadar da soracağız, seçim günü de soracağız, seçimden sonra da soracağız.

İşçiler, memurlar, öğrenciler, köylüler,

Bu zulüm ve yağma düzeniyle hesabı olanlar!

Her seçim bölgesinde işyerimizde, okulumuzda, büromuzda, köyümüzde bir araya gelelim; bize, 12 Eylül'ün 11 yıldır süren acısını dindireceklerini vaadeden tüm düzen partilerinin kahve toplantılarına, mitinglerine, ev soh-



Dalan'a Başbakan Yardımcılığı vaadi!

Demirel, DMP'yi feshedip Doğru Yol Partisi'ne katılma kararı alan Dalan'a "İktidara gelirsek Başbakan Yardımcım olacaksın" diye söz verdi

Demirel'in sözde "hesap sormak" için kuracağı hükümette, 29 Mart seçimlerinde DYP'nin adını "talan" olarak değiştirdiği Dalan, Başbakan Yardımcısı koltuğunda oturabilecek.

"Yetimin hakkını yiyen, kanunsuz iş yapan, partizanlık yapan kim olursa olsun hesap soracağız. Hırsızlıktan, yolsuzluktan ve kanunsuz işlerden hesap sorulmazsa idareyi iyi işletemezsiniz." Süleyman Demirel - TÜSİAD'da yaptığı konuşmadan (6 Eylül 1991 Güneş)

betlerine gidelim. Onlara hangi acı günümüzde yanımızda olduklarını, şimdiye dek hangi isteğimizin takipçisi olduklarını soralım:

Soralım bakalım; sekiz yıldır bu meclis vatan toprağını ABD'ye satarken neredelermiş?

Soralım bakalım; sekiz yıldır binlerce insan işkenceden geçirilirken neredelermiş?

Soralım bakalım; sekiz yıldır zam üstüne zam yapılırken bu partilerin milletvekilleri kendi maaşlarını artırmaktan başka ne yapmışlar?

Soralım bakalım; sekiz yıldır üniversite kapıları emekçi çocuklarının suratına biraz daha kapanırken kendi oğullarının kızlarının eğitimini güvence altına almaktan başka ne yapmışlar?

Soralım bakalım; sekiz yıldır bizim sırtımızdan vurulan milyarların ne kadarını ceplerine atmışlar?

Soralım bakalım; sekiz yıldır özelleştirilen fabrikaların



Özelleştirilen TEK'den atılan işçiler

"Eskiden devletçiydim ama kuşkularım vardı. Devletçilikten uzaklaşmamı parti politikasına yansıtamıyordum. Artık piyasa ekonomisini savunuyorum. Dinsel inanç ve tarikatlara karşı değilim. Tarikatlar serbest kalmalı." Bülent Ecevit - TÜSİAD'da yaptığı konuşmadan (8 Eylül 1991 Milliyet)

hangilerine ortak olmuşlar, işçilerin işine son veren, hazineyi yağma Hasanın böreğine çeviren hangi sermayedarın sırtını sıvazlayıp kemik kapmışlar?...

Bakalım hesap verebiliyorlar mı?

Hesap verebilsinler ya da veremesinler, **biz hesap sormaya başladığımızda ilk mevzimizi kazandık demektir. Kendi isteklerimizi duyurduğumuzda kendi kürsümüzü yarattık demektir. Bu gün oyumuzu avlamaya kalkışanlara karşı biraraya getirdiğimiz kafalarımızı, yarın başka dertlerimizi çözmek için biraraya getirmenin zeminini böyle kürsülerle oluşturabiliriz.**

* * *

Önümüze adaylar çıkacak. "*Evet* " diyecekler, "*partim bu güne kadar halkın isteklerine yeterince kulak vermedi, ama ben sizin meclisteki gözümüz, kulağınız ve sesiniz olacağım. Meclise ve partime baskın yapacağım. Hükümet ve partim nerede kimin yanında olursa olsun ben sizlerin, ezilen halkın yanında olacağım... partimi değil ama beni destekleyin*".

Böyle bir meclisle, böyle partilerle bu zulüm ve yağma düzeninden kurtulamayacağımızı biliyoruz. Ama bu mecliste de bizimle birlikte ağlayan; bizimle birlikte gülen, biz "of" dediğimizde meclisin altını üstüne getiren, "zalimlerin sarayını, düzenini bozan", yürekli, yüreği bizimle çarpan milletvekillerinin bulunması yararımıza olmaz mı? Biz fabrikamızda, mahallemizde, büromuzda, okulumuzda, köyümüzde hesap sorarken; mecliste, egemenlerinin burunları dibinde Amerikan ajanlarının, sermaye yardakçılarının, işkenceci, hamilerinin, Kürt ve Türk halkını birbirine düşman etmek isteyen leş yiyicilerin yakasına yapışacak omuzdaşlarımızın bulunması bize güç vermez mi? Verir elbet!

Ama boş söze karnımız tok! Bu gözler yüzlerce kez ihaneti gördü... Bir kez daha aldatılmayı göze alıp karşılıksız vaadlere kanmayacağız.

Böylesi vaadlerde bulunanlara karşı ince eleyip sıkı dokumamız lazım. Geçmiş geleceğin aynasıdır. Yarın bizimle olacak olanlar, ancak bu güne dek, hiç hesapsız, dürüst ve korkusuzca bizimle birlikte olanların arasından çıkabilir.

11 yıldır bu ülke kan revan içinde çırpınırken, 11 yıldır insan hakları demokratik örgütlülükler yerle bir edilirken; 11 yıldır sırtımızdan sopa indirilmez, cebimizden el eksilmezken bizim sıkıntılarımızı çekmeyen, paylaşmayanla-

rın vaadlerini ciddiye alamayız.

Bize gelip 12 Eylül öncesinde faşizme karşı halkın, emekçilerin direnişi içinde yeraldıklarını, hatta 12 Eylül'de işkence görüp hapiste yattıklarını söyleyenler olacak; vaadlerine güvence olarak bunları gösterecekler. Onlara "11 yıldır neredeydiniz, 11 yıldır bize karşı edilmedik zulüm bırakılmazken ne yapıyordunuz?" diyeceğiz... Onlara "demokratlığın 10 yıl öncesi 5 yıl sonrası olmaz, demokratlık demokrasi için her an ayakta olmak, direnen halkın yanında olmaktır" diyeceğiz...

Bize gelip, "sendikacıyız, mecliste işçileri savunacağız" diyecekler. Onlara işçilerin 12 Eylül'ün pekiştirdiği kölece çalışma düzenini yıkmaları için ne yaptıklarını, nerede hangi direnişi nasıl gerçekleştirdiklerini, hangi işyerinde işçilerin kendi öz-örgütlerini, işyeri komite ve konseylerini oluşturduklarını, bu örgütlere sahip çıkıp çıkmadıklarını soracağız...

Bize gelip Kürt olduklarını, Kürt halkına karşı açılan savaşa karşı koyduklarını söyleyecekler.. Onlara dağdaki gerillayı, Nusaybin'de, Cizre'de, Silopi'de elini taşlara uzatan Kürt çocuğunun, kadınının isyanını istismar edip etmediklerini soracağız...

Evet hesap soracağız! Hesabımızı en iyi biçimde sormak için, bizimle birlikte meclis kürsüsünden hesap soracağını vaadedenlere de hesap soracağız! **Sadece yaptıklarının değil, yapmadıklarının da hesabını soracağız!**

Hesabımızı böyle sorduğumuzda, sokaktaki seçimimiz bir adım daha ilerlemiş olacak! İstismarcılara kapalı; dürüst, namuslu omuzdaşlarımıza sonuna kadar açık saflara kavuşacağız. Demokrasi, halkın doğrudan denetimi demektir. Kendi demokrasimizi önce kendi içimizde yerleştireceğiz.

***

Bugüne dek bizimle birlikte, sömürüye ve baskıya karşı duran ve bu kavgayı meclis kürsüsüne taşımak isteyen, bu isteğini gerçekleştirebileceğine inanabildiğimiz, güvenebildiğimiz adayları destekleyeceğiz. Sokakta sıktığımız yumruğu, meclis kürsüsüne de indirme imkanını yakaladığımız zaman kaçırmayacağız!

Bunun anlamı, meclisi, düzen partilerinin dikensiz gül bahçesi olmaktan çıkarmak amacını taşımaktır. Destekleyebileceğimiz adaylardan, her gün kürsüye çıkarak onların yalanlarına itiraz etmesini istemeliyiz. Diğerlerinin rahatlarını kaçırmalarını, huzurlarını bozmalarını; meclis konuşmaları olarak bizim onlara yazdığımız mektupları dilekçelerimizi okumalarını şart koşmalıyız. İnsanlar sorgusuz sualsiz öldürülünce haykıracaklar; işkence yapılınca bağıracaklar; ücretler düşürülünce, insanlar işten atılınca, zam üstüne zam geldikçe meclisin altını üstüne getirecekler!

Biz, örneğin Demirel gibi kendi hesabını sormak için ortaya atılanlara değil, bizim hesabımızı sormaya kararlı olanlarla birlikte olacağız.

Her seçim çevresinde, o seçim çevresindeki tüm devrimci-demokrat insanlar biraraya gelerek bütün bunları değerlendirip birlikte karar vererek harekete geçebilir. Eğer bu niteliklere sahip aday yoksa, bizimle birlikte bizim hesabımızı sormakta tereddütlü adaylarla da kesinlikle işimiz olmamalı. Adam yokluğunda ehven-i şer peşinde olmamalıyız. Kaygımızın mutlaka oy vermek değil hesap sormak olduğunu sürekli gözönünde tutacağız.

* * *

Evet hesap soracağız!

Hesabımız seçimle bitmeyecek.

Seçim sürecinde oluşturduğumuz yerel demokrasi platformlarını canlı tutacağız. Kurulu düzen seçimden sonra da saldıracak. Halka ve halkın demokratik güçlerine yöneltilen her saldırıyı canlı bir politik etkinlik içinde kurduğumuz, deneyimlerle zenginleştirdiğimiz, ve bu arada meclise demokratik baskın düzenlemeye kararlı adayları seçerek bir mevzi daha kazandıracağımız kendi özgücümüzle yanıtlayacağız.

12 Eylül'den beri bu ülkede zulmün ve sömürünün en katmerlisi yaşanıyor. Cuntacıların kurduğu çark, 11 yıldır halkı öğüterek dönüyor. Zam yapıyorlar; susuyoruz... İnsanlar yargısız öldürülüyor, rüşvet, yolsuzluk kol geziyor; susuyoruz...Artık yeter. Bütün bunları kabullenmek zorunda değiliz. 11 yıldır yaşadıklarımızı bir kez daha yaşamak zorunda değiliz. Şimdi artık "11 yıl yeter" demenin vaktidir.

11 Yıl Yeter!



Sahibi:Çetin UYGUR, Yazı İşleri Müdürü: Günnur İLHAN, Prof. İsmail Gürkan Cad. 3 / 5 Cağaloğlu - İstanbul Tel:528 16 73 Basıldığı yer: Sonhavadis Matbaası